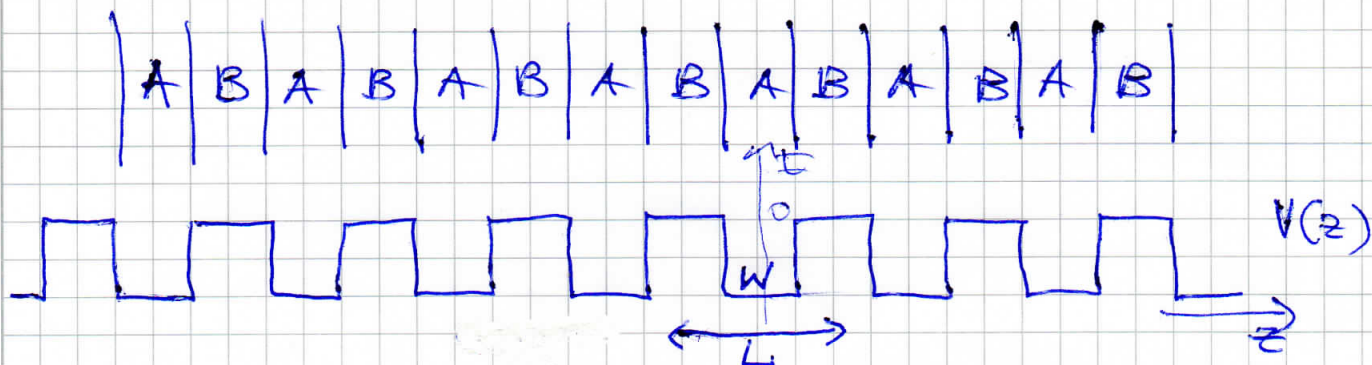

STRUKTURA ELEKTRONOWA SUPERSIECI

SUPERSIECI - technologicznie ważne nanostruktury

Periodyczny potencjał: $V(z + nL) = V(z)$ $n = 0, \pm 1, \pm 2, \pm 3, \dots$

$$V(z) = -V_0 \sum_n \theta\left(\frac{w}{2} - |z - nL|\right); \quad w < L$$

Potencjał Kronigera-Penneya

$$\theta(x) = \begin{cases} 1 & x > 0 \\ 0 & x < 0 \end{cases}$$

$$\left(-\frac{\hbar^2}{2m^*} \frac{d^2}{dz^2} + V(z)\right) \psi(z) = E \psi(z)$$

$$\psi(z + nL) \stackrel{?}{=} \psi(z) \quad \text{NIE!}$$

$$\psi(z + nL) = e^{iknL} \psi(z)$$

$$\psi(z) = e^{ikz} u_k(z) \quad \text{gdzie}$$

$u_k(z)$ jest periodyczna

$$u_k(z + nL) = u_k(z)$$

Jakie wartości może przyjmować wektor falowy k ?

Weźmy N - całkowita liczba komórek elementarnych (duża liczba)

$$\left. \begin{aligned} \psi_k(z + NL) &= \psi_k(z) \\ \psi_k(z + \frac{N}{2}L) &= \psi_k(z - \frac{N}{2}L) \end{aligned} \right\} e^{ikNL} = 1$$

$$e^{ikNL} = 1 \iff kNL = 2\pi n \quad n = 0, \pm 1, \dots \quad (4-2)$$

$$k = \frac{2\pi}{L} \frac{n}{N} \quad n = -\frac{N}{2} \rightarrow k = -\frac{\pi}{L}$$

$$n = \frac{N}{2} \rightarrow k = \frac{\pi}{L}$$

$$k \in \left] -\frac{\pi}{L}, \frac{\pi}{L} \right]$$

STREFA
BRILLOUINA

zamiatamy N jest duże
więc punkty k leżą gęsto
w przedziale $\left] -\frac{\pi}{L}, \frac{\pi}{L} \right]$

Tylko te punkty definiują wektor falowy
weźmy $n' = \frac{N}{2} + 1$ i policzmy odpowiadający
wektor falowy $k' = \frac{2\pi}{L} \frac{1}{N} \left(\frac{N}{2} + 1 \right) = \frac{\pi}{L} + \frac{2\pi}{NL} =$

$$= \underbrace{-\frac{\pi}{L} + \frac{2\pi}{NL}}_{k_1 \in BZ} + \frac{2\pi}{L}$$

$$e^{ik'NL} = e^{ik_1NL} e^{i2\pi n} = e^{ik_1NL}$$

Punkty k' i k_1 są równoważne (opisują
ten sam stan)

Ogólnie: punkt k i punkt $k + \frac{2\pi}{L} n$ $n = 0, \pm 1, \pm 2$
są równoważne

Punkty $G_n := \frac{2\pi}{L} \cdot n$ - wektory sieci odwrotnej
 b - prymitywny wektor sieci odwrotnej $b = \frac{2\pi}{L}$

$R_n := n \cdot L$ - wektory sieci
 $a = L$ - wektor prymitywny translacji $a \cdot b = 2\pi$

$$\text{W 1D } R_n \cdot G_m = 2\pi \ell \quad \text{gdzie } \ell = m$$

Zanim przystąpimy do omawiania
metod rozwiązywania równ. masy efektywnej
dla periodycznego potencjału (równanie
Schrödingera) przeanalizujemy przypadek
supersieci opisaną potencjałem $V_0 \rightarrow 0$

Analiza pustej sieci
potencjał staty (równy 0) ale przegłębiona
periodyczność sieci

$V_0 = 0$ - przypadek swobodnych elektronow

(4-3)

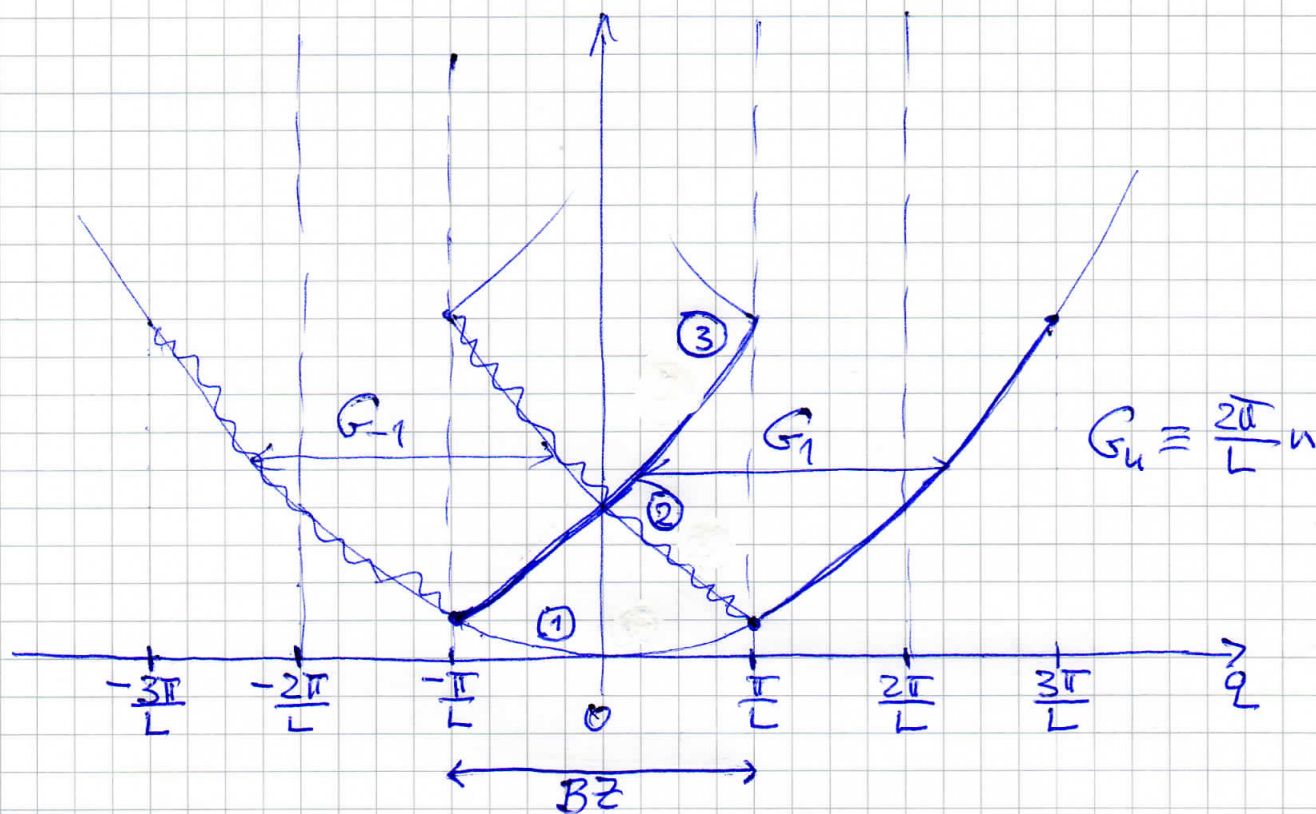
$$-\frac{\hbar^2}{2m^*} \frac{d^2}{dz^2} \psi = E \psi$$

$$\psi(z) = \frac{1}{\sqrt{L}} e^{iqz}$$

$$L = NL$$

$$q \in (-\infty, \infty)$$

$$E \equiv E_q = E(q) = \frac{\hbar^2}{2m^*} q^2$$

Pasmo (1) $E_1^0(k) = \frac{\hbar^2}{2m^*} k^2$ $k \in BZ$ $n=0$

Pasmo (2) $E_2^0(k) = \frac{\hbar^2}{2m^*} (k + G_{-1})^2 = \frac{\hbar^2}{2m^*} (k - \frac{2\pi}{L})^2$ $n=-1$

Pasmo (3) $E_3^0(k) = \frac{\hbar^2}{2m^*} (k + G_1)^2 = \frac{\hbar^2}{2m^*} (k + \frac{2\pi}{L})^2$ $n=1$

Funkcje własne

Pasmo (1) $\psi_1^0(k) = \frac{1}{\sqrt{L}} e^{ikz}$ $n=0$

Pasmo (2) $\psi_2^0(k) = \frac{1}{\sqrt{L}} e^{i(k + G_{-1})z}$ $n=-1$

Pasmo (3) $\psi_3^0(k) = \frac{1}{\sqrt{L}} e^{i(k + G_1)z}$ $n=1$

Ważnym mamy tyle wektorow pasm, co wektorow G_n

Zwrócić uwagę, że

$$\psi_n(k) = \frac{1}{\sqrt{L}} e^{ikz} \underbrace{e^{iG_n z}}_{\text{periodyczna funkcja}}$$

periodyczna funkcja

$$U_n(z) = e^{i \frac{2\pi n}{L} (nL+z)} = e^{iG_n z} e^{i2\pi n} = e^{iG_n z} = U_n(z)$$

Co się dzieje, jeżeli włączymy tenże słaby potencjał periodyczny?

$$-\frac{\hbar^2}{2m} \psi'' + V(z)\psi = E\psi$$

Dla słabego potencjału możemy zastosować rachunek zaburzeń!

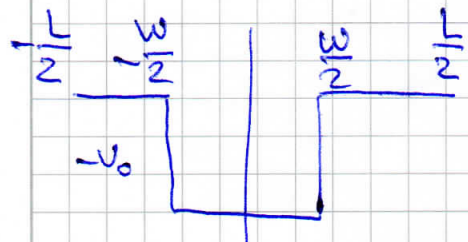
• Najpierw dla stanów nie zdegenerowanych

$$E_G^0(k) \neq E_{G'}^0(k)$$

$$E_n^0(k) = E_n^0(k)$$

$$E_G(k) = E_G^0(k) + \langle \psi_{Gk}^0 | V(z) | \psi_{Gk}^0 \rangle + \sum_{G' \neq G} \frac{|\langle \psi_{G'k}^0 | V(z) | \psi_{Gk}^0 \rangle|^2}{E_G^0(k) - E_{G'}^0(k)}$$

$$\begin{aligned} \langle \psi_{Gk}^0 | V(z) | \psi_{Gk}^0 \rangle &= \frac{1}{L} \int_{-L/2}^{L/2} dz e^{-i(k+G)z} V(z) e^{i(k+G)z} = \\ &= \frac{1}{L} \int_{-L/2}^{L/2} dz e^{i(G-G)z} V(z) = \\ &= \frac{1}{L} \int_{-L/2}^{L/2} dz e^{i(G-G)z} V(z) \equiv \tilde{V}(G-G) \end{aligned}$$

$$\tilde{V}(G) = \frac{-V_0}{L} \int_{-w/2}^{w/2} dz e^{-iGz} = -\frac{2V_0}{LG} \sin \frac{GW}{2}$$

$$\tilde{V}(G) = \tilde{V}\left(\frac{2\pi n}{L}\right) \equiv \tilde{V}_n = -V_0 \frac{\sin \pi \frac{W}{L} n}{\pi n}$$

$$\tilde{V}(G=0) = \tilde{V}_0 = -V_0 \frac{W}{L}$$

Słaby perturbacyjny jest zbieżny $\left| \frac{\sin \pi \frac{W}{L} n}{\pi n} \right| \rightarrow 0$ as $n \rightarrow \infty$

Obserwowujemy przesunięcie stanów ni zdegenerowanych.

4-5

Przypadek stanów zdegenerowanych

$$E_G^0(k) = E_{G'}^0(k)$$

i) $k = \frac{\pi}{L}$ Band ① i Band ② $G=0$ & $G=G-1$

ii) $k=0$ Band ② i Band ③; $G=G-1$ & $G=G+1$

Stosujemy teorię zaburzeń pierwszego rzędu dla stanów zdegenerowanych

$$\psi_k = \alpha \psi_{Gk}^0 + \beta \psi_{G'k}^0$$

$$-\frac{\hbar^2}{2m} \frac{d^2}{dz^2} \psi_{Gk}^0 = E_{Gk}^0 \psi_{Gk}^0$$

$$\begin{bmatrix} E_{Gk}^0 + \langle \psi_{Gk}^0 | V(z) | \psi_{Gk}^0 \rangle, & \langle \psi_{Gk}^0 | V(z) | \psi_{G'k}^0 \rangle \\ \langle \psi_{G'k}^0 | V(z) | \psi_{Gk}^0 \rangle, & E_{G'k}^0 + \langle \psi_{G'k}^0 | V(z) | \psi_{G'k}^0 \rangle \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \alpha \\ \beta \end{bmatrix} = \epsilon \begin{bmatrix} \alpha \\ \beta \end{bmatrix}$$

$$\begin{bmatrix} E_{Gk}^0 + \tilde{V}(0) - \epsilon, & \tilde{V}(G'-G) \\ (\tilde{V}(G'-G))^*, & E_{G'k}^0 + \tilde{V}(0) - \epsilon \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \alpha \\ \beta \end{bmatrix} = 0$$

$$\epsilon' = \epsilon - \tilde{V}(0)$$

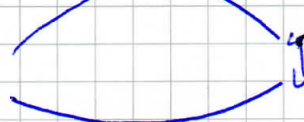
Równanie własne daje energie

$$\epsilon_{\pm}'(k) = \frac{1}{2}(E_{Gk}^0 + E_{G'k}^0) \pm \frac{1}{2} \sqrt{\underbrace{E_{Gk}^0 - E_{G'k}^0}_{=0} + 4|\tilde{V}(G-G')|^2}$$

$$E_{GAP}(k) = \epsilon_{+}' - \epsilon_{-}' = 2|\tilde{V}(G-G')|$$

$$= \frac{V_0 |\sin \frac{2\pi W}{L}|}{2\pi}$$

$$= \frac{V_0}{\pi} \sin \pi \frac{W}{L}$$

$$E_{GAP}^{23} < E_{GAP}^{12}$$

Jak rozwiązać problem struktury elektrodowej supersieci numerycznie? (4-6)

$$\psi_k(x) = e^{ikx} u_k(x) \rightarrow \left(\frac{\hbar^2}{2m^*} \frac{d^2}{dx^2} + V(x) \right) \psi(x) = \epsilon \psi(x)$$

$$\left[\frac{\hbar^2}{2m^*} \left(\frac{d^2}{dx^2} + 2ik \frac{d}{dx} - k^2 \right) + V(x) \right] u_k(x) = \epsilon u_k(x)$$

u_k funkcja periodyczna zadana na odcinku $[0, L]$

Proszę zwrócić uwagę na zmianę środka układu współrzędnych do tych równań

miejsca $-\frac{L}{2}$ $\frac{L}{2}$
 mamy 0 L
 numery punktów $0, \dots, N-1$

Stosujemy metodę różnic skończonych na N punktach

$$u_k \equiv \phi \quad x_j^* = j \cdot \Delta x$$

$\Delta x \equiv h$ (używane na poprzednim wykładzie)

$$\frac{\hbar^2}{2m^*} \left[\frac{\phi(j+1) + \phi(j-1) - 2\phi(j)}{(\Delta x)^2} + ik \frac{\phi(j+1) - \phi(j-1)}{\Delta x} - k^2 \phi(j) \right] + V(j) \phi(j) = \epsilon \phi(j)$$

$$j = 0, 1, \dots, N-1$$

Mamy N równań ale występują w wyrażeniu wartości funkcji ϕ dla dla punktu x_{-1} oraz x_N leżące poza odcinkiem $[0, L]$

Nastawiamy więc na te punkty następujące warunki brzegowe (PERIODYCZNE)

$$\phi(x_{-1}) \equiv \phi(-1) = \phi(N-1)$$

$$\phi(x_N) \equiv \phi(N) = \phi(0)$$

Jednorodny układ równań można zapisać w formie macierowej

$$\vec{H} \vec{\phi} = \epsilon \vec{\phi}$$

gdzie $\vec{\phi} = \begin{bmatrix} \phi(0) \\ \vdots \\ \phi(N-1) \end{bmatrix}$ jest wektorem

4-7

a macierz $\bar{H}$ ma następujące niezerowe elementy macierzowe

$$H_{nl} = \begin{cases} \frac{+\hbar^2}{2m^*} \left(\frac{2}{(\Delta x)^2} + k^2 \right) + V(n) & \text{dla } n=l \\ \frac{-\hbar^2}{2m^*} \left(\frac{1}{(\Delta x)^2} + \frac{ik}{\Delta x} \right) & \text{dla } n=l \pm 1 \\ \frac{-\hbar^2}{2m^*} \left(\frac{1}{(\Delta x)^2} + \frac{ik}{\Delta x} \right) & \text{dla } n=0, l=N-1 \\ \frac{-\hbar^2}{2m^*} \left(\frac{1}{(\Delta x)^2} - \frac{ik}{\Delta x} \right) & \text{dla } n=N-1, l=0 \end{cases}$$

Rozwiązanie zagadnienia własnego, (komputer) daje energie $E_n(k)$, czyli strukturę pasmową oraz funkcje własne.

→ ćwiczenia

KONIEC WYKŁADU 4